

центром позитивних змін у суспільстві. Його вплив може відчувати кожен шар громади, а перспективи розвитку надають можливість для постійного удосконалення та розширення програм та послуг. Такий центр - це не просто будівля, це місце, де здійснюються мрії, формуються лідери та будуються майбутній.

Узагальнюючи, молодіжні центри відіграють надзвичайно важливу роль у розвитку та підтримці молоді. Вони створюють сприятливе середовище для самореалізації, навчання та спілкування, що дозволяє молоді розвиватися як особистості та громадяни суспільства.

Список використаних джерел:

1. ЮНЕСКО. (2018). "Молодь та 2030 рік Порядок денний сталого розвитку". Доступно за посиланням: <https://en.unesco.org/youth/sustainable-development-goals>
2. Європейська комісія. (2020). "Молодіжна політика: Огляд заходів та програм ЄС". Доступно за посиланням: https://ec.europa.eu/youth/policy/overview_en
3. Ларсон, Р. В. (2000). "Шлях до психології позитивного розвитку молоді". Американський психолог, 55(1), 170-183.
4. Паттон, Г. С., Соєр, С. М., Сантеллі, Дж. С., Росс, Д. А., Афіфі, Р., Аллен, Н. Б. & Какума, Р. (2016). "Наше майбутнє: Комісія Lancet з питань здоров'я та добробуту підлітків". The Lancet, 387(10036), 2423-2478.
5. Каміно, Л., & Зелдін, С. (2002) Від периферії до центру: шляхи активізації громадянської участі молоді в повсякденному житті спільнот". Застосована розвивальна наука, 6(4), 213-220.

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС УЧНІВ 7-9 КЛАСІВ

*Шевчук К.С.
Щербані, Україна*

*Науковий керівник: Дорошенко Євгенія Володимирівна, вчитель хімії
Щербанівського ліцею Щербанівської сільської ради Полтавського району
Полтавської області*

Пріоритетним у процесі організації базової середньої освіти є формування в учнівської молоді позитивної мотивації щодо здорового способу життя. Важливо не лише здобути знання, уміння, навички з шкільних предметів, а й сформувати ключову компетентність із здорового життя. Варто так організувати навчально-виховний процес, щоб активне застосування сучасних технологій здорового способу життя відбувалося з урахуванням специфіки шкільного предметного навчання, вікових особливостей учнів основної школи, їхніх індивідуальних запитів у особистісному самовдосконаленні.

Зміни до програм шкільних предметів для учнів 7-9 класів на основі затвердженого у 2020 році Державного стандарту базової середньої освіти

мають на меті формування культури здорового способу життя учня, створення умов для забезпечення його гармонійного фізичного та психічного розвитку, добробуту, що передбачено концепцією «Нової української школи» [1].

У педагогічній літературі проблеми вивчення формування здорового способу життя знаходять віддзеркалення у такого відомих педагогів як П. Лесгафт, К. Ушинський. У ХХ столітті дослідженням цього питання займалися А. Макаренко, Б. Нікітін, Л. Нікітіна, Г. Селевко, В. Сухомлинський. Серед сучасних педагогів проблему формування компетентності здорового життя вивчали Т. Бойченко, С. Волкова, Т. Воронцова, Л. Власенко, Б. Долинський, С. Постоєнко, Н. Смірнов, В. Титаренко, та ін.

Концепція реформування української школи закладає нові підходи до освітнього процесу, орієнтуючи вчителів на формування надпредметних ключових компетентностей учнів, відійшовши від традиційних методик простого передавання знань. З метою формування в учнів ключових компетентностей під час освітнього процесу в початкових програмах основної школи виділено низку змістових ліній, зокрема «Здоров'я і безпека» [2], спрямовану на формування особистості учня як духовно, емоційно, соціально і фізично повноцінного члена суспільства, здатного дотримуватися здорового способу життя і формувати безпечне життєве середовище.

Формувальний етап експерименту, у якому взяли участь 92 учні (48 учнів експериментальних груп і 44 учні контрольних груп) відбувався у 2021-2022 роках і передбачав упровадження концептуально систематизованих нами здоров'язбережувальних технологій формування компетентності зі здорового життя у навчанні учнів 7-9-х класів. Завданням цієї стадії дослідно-експериментальної роботи було формування здорового способу життя школярів засобами концептуально систематизованих здоров'язбережувальних технологій в освітньому просторі ЗЗСО.

Представлений у додатку В порівняльний моніторинг рівнів вияву учнями 7-9 класів компетентності здорового життя під час уроків хімії, біології та трудового навчання в освітньому просторі ЗЗСО розкриває динаміку змін її складників у контрольних та експериментальних групах. Дослідно-експериментальна робота забезпечила підвищення середнього рівня компетентності здорового життя учнів експериментальних груп на 4,3%, а у контрольних групах цей рівень знизився на 4,2%. Низька динаміка зростання показників здорового життя в експериментальних групах і негативна – у контрольних нами пояснюється відсутністю в освітній практиці педагогічних технологій формування здорового способу життя на концептуальних засадах адаптації особистості школярів до форм поведінки здорового життя. Наявні технології розвитку здорового способу життя [2; 9; 22; 23; 24; 27] спрямовані здебільшого на формування готовності особистості до прийняття визнаних суспільством цінностей здорового життя, їхню ідентифікацію та зовсім не орієнтовані на формування індивідуалізованого реагування на цінності здорового способу життя в освітньому просторі та соціальному середовищі.

Збереження позитивної динаміки зростання компетентності зі здорового життя серед учнів експериментальних класів нам вдалося забезпечити завдяки

опосередкованому позитивному впливу здоров'язбережувальних технологій на становлення її складових компонентів. Введення в освітній процес індивідуальних видів здоров'язбережувальної діяльності сприяв розвитку компетентності школярів із здорового життя, що виявилось за час експерименту у суттєвому зростанні її якості на 12,6% в експериментальних класах та у значному її падінні на 16,2% у контрольних класах.

Найдинамічніші позитивні зміни у сформованості компетентності здорового життя серед учнів експериментальних класів відбулися на відмінному та дуже доброму рівнях, де, відповідно, відбувся приріст на 8,0% та 5,3% від кількості учнів. У контрольних класах подібні зміни були суттєво динамічнішими на достатньому та задовільному рівнях, де вони мали негативну позитивну, відповідно +6,2% та +10,0%, а негативну динаміку у вигляді зменшення на -4,1% та -4,2% було виявлено, відповідно, на відмінному і дуже доброму рівнях.

Результати формувального експерименту, незважаючи на специфіку навчальних предметів хімія, біологія та трудове навчання, індивідуальні нахили та здібності учнів 7-9-х класів, можна розглядати як закономірний результат упровадження мети, методологічних засад і здоров'язбережувальних технологій формування компетентності здорового життя учнів основної школи.

Дослідно-експериментальна перевірка системи здоров'язбережувальних технологій формування компетентності здорового життя учнів 7-9-х класів основної школи довела їхню ефективність, що виявилось у суттєвості різниці між рівнями сформованості компетентності цього виду в учнів контрольних та експериментальних груп. У контрольних групах позитивну динаміку зростання було виявлено на найнижчих рівнях сформованості компетентності здорового життя (достатньому і задовільному). В експериментальних же групах, завдяки запровадженню системи здоров'язбережувальних технологій, позитивна динаміка змін була зафіксована на двох найвищих рівнях (відмінному і дуже доброму), а на доброму і достатньому рівнях вона була негативною внаслідок переміщення учнів цих груп на більш високі рівні.

Отримані результати дослідно-експериментальної роботи дають нам змогу стверджувати, що запропонована система здоров'язбережувальних технологій є необхідною та достатньою для формування компетентності здорового життя учнів основної школи.

Перспективним напрямом подальших досліджень вважаємо вивчення теоретико-методичних засад формування компетентності здорового життя учнів старшої школи в освітньому просторі ЗЗСО. Результатом цього стане реалізація мети базової середньої освіти в Новій українській школі, яка ґрунтується на ціннісних орієнтирах формування культури здорового способу життя учня, створення умов для забезпечення його гармонійного фізичного та психічного розвитку, добробуту.

Список використаних джерел:

1. Державний стандарт базової середньої освіти: Постанова Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2020 р. № 898. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-deyaki-pitannya-derzhavnih-standartiv-povnoyi-zagalnoi-serednoyi-osviti-i300920-898>
2. Нова українська школа : концептуальні засади реформування середньої школи : електронний ресурс. URL: <http://mon.gov.ua/%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8%2016/12/05/konczepczyia.pdf>

**МІЖНАРОДНИЙ МАРКЕТИНГ В ОСВІТІ: ІНТЕРАКТИВНИЙ ЗВ'ЯЗОК
ЕЛЕМЕНТІВ МОДЕЛІ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ПІДГОТОВКОЮ
МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ**

*Школяр С.П.
Полтава, Україна*

Розглядаючи інтерактивний зв'язок елементів моделі процесу управління підготовкою майбутніх менеджерів слід зазначити, що дослідники виділяють наступні стадії інтернаціоналізації міжнародного маркетингу в освіті, а саме місцеву, початкову, розвитку, росту, багатонаціональну. При цьому міжнародна маркетингова діяльність ґрунтується на використанні таких форм міжнародного маркетингу: імпортерний, експортерний зовнішньоекономічний, транснаціональний, мультирегіональний, глобальний [1]. При цьому зазначалося, що стратегія міжнародного маркетингу в освіті повинна враховувати спільні та відмінні риси внутрішнього та міжнародного маркетингу, а також еволюцію міжнародного маркетингу, що проходить три основні стадії: внутрішній → експортерний → міжнародний стадії маркетингу. Сама специфіка міжнародного маркетингу полягає у його відмінностях від внутрішнього маркетингу: внутрішній маркетинг передбачає маркетингову діяльність, націлену на внутрішній (основний для освітньої організації) ринок, тоді як міжнародний маркетинг являє собою маркетингову діяльність закладу освіти за межами національних кордонів.

Зазначимо деякі спільні риси міжнародного та внутрішнього маркетингу, які на думку науковців є наступними [2]: універсальність наукової концепції ринку і його елементів; єдиний склад факторів зовнішнього середовища; використовуються ті ж методи дослідження попиту, пропозиції, діяльності конкурентів, аналізу діяльності; єдині інструменти маркетингу, стратегії, ціни, реклами тощо; єдина мета. Серед відмінних рис міжнародного та внутрішнього маркетингу, як потрібно враховувати при формуванні стратегії маркетингу, це ті, що викликані специфікою ринків.

Отже інтерактивний зв'язок елементів моделі процесу управління підготовкою майбутніх менеджерів на стратегічному рівні передбачає фокусування на проблемах міжнародного маркетингу та усвідомлення їх майбутніми фахівцями. На думку науковців стратегічний менеджмент об'єднує